

ACC. N:R M. 14204: 1-7.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Skåne Upptecknare: Clara Andersson, Lunnarp
Härad: Ingelstad Berättare: olika personer; se uppteckn. bla-
Socken: Krovestad Berättarens yrke: den baksida!
Uppteckningsår: 1956 Född år i

Emigration. s. 1-7.

Lu F 103

Skriv endast på denna sida.

ACC. N:R M. 14204:1.

Emigration

I Hovrudsöds socken har det inte före-
kommit i någon större utsträckning att hela
familjer emigrerat, men väl familjefäder
och framför allt yngre ogifta personer.

Orsaken till emigrationen var i de flesta fall
ekonomiska förhållanden. I de flesta familjer
var då den tiden sysselsättningen stor och det
var inte lätt att skaffa sig uppehälle i
högst. Ofta blev man uppmanad att
resa av släktingar och vänner som redan
leefann sig borta i det nya landet. De
sjunder gäde emigrering och värvat emigranter
har jag inte hört berättas. Ibland för man
helt hastigt till Amerika för att emigra-
repsalier för olika affärer, för handels-
känslaffärer, för att slippa existera ut
ibland även för något annat. I allmän-

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Lmf 103

ACC. N:R M. 14204:2.

Det begav man sig iväg med den försatsen
att vara borta några år och tjäna pengar
och sedan resa tillbaka hem hemlandet och
bosätta sig där. Men efter ett och
ett halvt år. Familjeföräldrarna skickade hem pengarna till
sin familj och kom till och annan gånger hem
på besök men åter vägrade sedan till sin
nya hemland. ^{för att tjäna i sina pengar} Många av dem kom också ut
hem till en eller några gånger utan
bestämt och dag, därborta. Många blev farma-
re, andra industriarbetare o.s.v. Dessa
anhöriga var inte glada åt deras avresa,
men måste ju följa sig där. Torque tänkte
på att ta sig till det nya språket innan
man för över, men därmed kunde man
tala sitt språk när man kom tillbaka.
En på besök. Många fick familjerna från
någon anhörig i Amerika. Det var i allmänhet

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

2.

fattigt folk som emigrerade. Något lösen
hade de inte med sig till det nya landet,
endast några klädespresser i en korg
som man bar i en korg över axeln, i bästa
fall packade i en enkel kungjord träkoffert.
Ofta hade man matsäck med sig som bestod
av bröd, smör eller fläsk och rökad fläsk.
En del kom från så fattiga hem att de till-
räckande matsäck hos värdar biträdande
grannar, och berättaren har varit med om
att skänka bort sådan matsäck. Inte mer
än i en fall har ber. hört antalas att någon
försågts av fäst, och det var in på 20-talet
och då bjöds det på kaffe och mat och efteråt
blev det dans. Många bosatte sig i Nord-
dakota. Syd dakota, Minnesota och Indiana
var också platser dit emigranterna for. Man
voter från hemmen i Kalifornien.

Säifran gick man ombord på en större
båt i Köpenhamn. Man gjorde bl. a.
reklam i tidningarna för båten Aska II
en "dubbelpropellerbåt" som skulle vara
vårskilt stor och bekväm efter den tiden
för hållanden. De flesta brev kom hem,
men ofta blev det läst mellan breven.
Någon man hade inte så lätt för att
skriva varför breven ofta blev korta
och utan uttömlig beskrivning av förhållan-
dena i det nya landet. Det kanske delvis
även berodde på att man fick slita och
arbeta mycket hårt därute och inte ville
bekymra sig där hemma med sådana tråkiga
eftertankar. Oftast inledes breven med en
gamla frasen: "Jag får nu fästa pennan
och skriva några rader till er och säga
att jag har mått väl och har hälsan

ACC. N:R M. 14204:5.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

5.

och önskar en sammeg goda gåva". Se gåvor
som emigrantens skickade hem bestod oftast
av någon dollar ("dalu" som det kallades här).
En dollar var på den tiden värd 3:50 och
det var mycket pengar på den tiden för den
fattige. Pengarna gäldes länge innan man
"nådde" värta ut dem och köpa för dem.
Det var en stor glädje för de gamla föräldrarna
hemma i Sverige när en sådan gåva kom.
Johann kom också andra gåvor. En lärare
från fick från en auktion en stor vackert
schal i ull med ränder i olika pastell-
färger. Tråkigt nog var den lärarfamleten
så fattig att från såg sig nödvärkad låta
bort den fina gåvan för att få pengar
till mat och annat livets nödtorft. Han
krossade sin ber. vassa schalen och skänkte den
till sin mor. Den emigrant Håkan

Kronstadtska skickade hem en klocka som kon-
firmationsgåva till sin systers. Hon annan
kronstadtska skickade hem till sin mor olika
textilvaror och hans mor värd dukar,
tillskaffsdrän som hon skickade in till sin
sister. Ofta grät hon över sin sonens rest.

Tunga åkåringar var glada över emigranternas
resa. Många tyckte att när "hryggs förtiet
upp den" kunde de också stanna här och
ge landet sin "arbetskraft". Något försömen-
de var ju de pengar och andra gåvor som
anlände till det gamla fosterlandet. Ibland
märkte en planerad amerikansk vapen på grund
av brist på pengar till biljetter.

Många "emigranter" gick många ung-
domar i slutet på 1800-talet till Stockholm.
De stannade ^{och män} endast en par år därinne och
hadde då plats på gårdar därinne.

ACC. N:R M. 14204:7.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

7.

De emigranter som återvände från
Amerika och sedan stannade här i Sverige
syndade sig oftast åt sin gamla yrke,
jordbruket. Många av familjeförädrna
hadde ju ett litet småbruk som hustrun
och barnen skötte under föräldrarnas anvisning.
De daller som mer kunnat
spara undan användes nu till repa-
ra byggnaderna på gården, som me-
stels var gamla bristfälliga.